

Konta pozabilansowe pełnią funkcję wyłącznie informacyjno – kontrolną. Zdarzenia na nich rejestrowane nie powodują zmian w składnikach aktywów i pasywów. Na kontach pozabilansowych obowiązują zapisy jednokrotny, który nie podlega uzgodnieniu z dziennikiem ani innymi urządzeniami ewidencyjnymi. 5. Metody inwentaryzowania składników majątkowych. Sposoby i terminy przeprowadzania inwentaryzacji oraz zasady jej dokumentowania i rozliczania różnic inwentaryzacyjnych reguluje instrukcja inwentaryzacyjna opracowana na podstawie art. 26 i 27 ustawy o rachunkowości. W jednostce występują trzy formy przeprowadzenia inwentaryzacji: spis z natury, ogłębłe rzeczowym składników majątku i porównaniu stanu realnego ze stanem ewidencyjnym oraz na wycenie różnic inwentaryzacyjnych, uzgodnienie z bankiem i kontabilizacją należności drogą potwierdzenia salda, porównanie danych zapisanych w księgach jednostki z odpowiednimi dokumentami i weryfikacja realnej wartości tych składników. 6. Usalenie wyniku finansowego jednostki budżetowej. Wynik finansowy jednostki budżetowej ustalany jest zgodnie z wariantem porównawczym rachunku zysków i strat. Ewidencja kosztów działalności podstawowej prowadzona jest w zespole „4” tj. według rodzajów kosztów i jednocześnie w podziałach klasyfikacji budżetowej wydatków oraz kosztów amortyzacji środków trwałych. Ewidencja przychodów, dochodów i kosztów ich osiągnięcia prowadzona jest w zespole „3”, z uwzględnieniem klasyfikacji budżetowej dochodów. Wynik netto składa się z: - wyniku z działalności podstawowej, - wyniku z pozostałej działalności operacyjnej, - wyniku z działalności gospodarczej, - wyniku brutto. 7. Metody wyceny aktywów i pasywów. Jednostki nie dokonują odpisów z tytułu trwałej utraty wartości. Aktywa i pasywa jednostki wycenia się według zasad określonych w ustawie o rachunkowości: wartości niematerialne i prawne nabyte z własnych środków wprowadza się do ewidencji w cenie nabycia, zaś otrzymane nieodpłatnie na podstawie decyzji właściwego organu w wartości określonej w tej decyzji, a otrzymane na podstawie darowizny w wartości rynkowej na dzień nabycia, środki trwałe w dniu przyjęcia do użytkowania wycenia się: - w przypadku zakupu – według ceny nabycia lub ceny zakupu, jeśli koszty zakupu nie stanowią istotnej wartości, - w przypadku ujawnienia w trakcie inwentaryzacji - według posiadanego dokumentu z uwzględnieniem zużycia, a przy ich braku według wartości godziwej, - w przypadku spadku lub darowizny – według wartości godziwej z dnia otrzymania lub w niższej wartości określonej w umowie o przekazaniu, - w przypadku otrzymania w sposób nieodpłatny od Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego w wysokości określonej w decyzji o przekazaniu, - w przypadku otrzymania środka na skutek wymiany środka niesprawnego – w wysokości wynikającej z dowodu dostawy, z podaniem cech szczególnych nowego środka. pozostałe środki trwałe ewidencjonuje się zgodnie z podziałem w zależności od ich wartości początkowej ewidencjonuje się w cenie nabycia lub koszcie wytworzenia, a otrzymane od innej jednostki w wartości określonej w decyzji właściwego organu. Pozostałe środki trwałe otrzymane w formie darowizny wycenia się w wartości ustalonej na podstawie aktualnych cen nabycia. zbiory biblioteczne wyceniane są w cenach zakupu, ujmując się ewidencji według cen nabycia, natomiast otrzymane w formie darowizny wycenia się komisyjnie szacując ich wartość aktualną, zapasy (materiały) wycenia się w cenach ewidencyjnych równych cenom nabycia lub zakupu, jeśli koszty zakupu nie stanowią istotnej wartości. W jednostce wycenia się w cenach zakupu. Na dzień bilansowy składniki zapasów nabyte przez jednostkę wycenia się według cen ich zakupu. należności krótkoterminowe wyceniane są w wartości nominalnej łącznie z podatkami Vat, a na dzień bilansowy w wysokości wymaganej zapłaty, czyli łącznie z wymagalnymi odsetkami z zachowaniem zasady ostrożnej wyceny, uj, w wysokości netto czyli po pominięciu odpisów ewentualnych odpisów aktualizujących dotyczących należności wątpliwych, środki pieniężne w kasie i na rachunkach bankowych wyceniane są według wartości nominalnej, rozliczenia międzyokresowe czynne kosztów wycenia się w bilansie na poziomie wartości nominalnej, zobowiązania wycenia się w kwocie wymaganej zapłaty, fundusze własne i fundusze specjalne – kapitałem (funduszem) podstawowym w jednostce jest fundusz jednostki kapitał podstawowy, który wycenia się w wartości nominalnej. Na dzień bilansowy środki trwałe wycenia się w wartości netto, tj. z uwzględnieniem odpisów umorzeniowych ustalonych na dzień bilansowy. Środki trwałe umarzane są stopniowo na podstawie stawek amortyzacyjnych określonych w ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych. Odpisów umorzeniowych dokonuje się począwszy od miesiąca następującego po miesiącu, w którym środek trwały przyjęto do używania. W przypadku, gdy nieumorzony środek trwały uległ w trakcie roku obrotowego likwidacji, sprzedaży, przekazaniu, itp. odpisów umorzeniowych dokonuje się w ostatnim miesiącu, w którym był użytkowany. Umorzenie ujmowane jest na koncie 071 „Umorzenie środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych”. Amortyzacja i umorzenie obciąża konto 400 „Amortyzacja” raz na koniec roku. W jednostce przyjęto metodę liniową dla wszystkich środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych. Dla zadanych środków trwałych nie dokonuje się odpisów z tytułu trwałej utraty wartości. Aktualizacji wartości początkowej i dotychczasowego umorzenia środków trwałych dokonuje się wyłącznie na podstawie odrębnych przepisów, a wyniki takiej aktualizacji odnosi się na fundusz jednostki w zakresie aktywów trwałych. Pozostałe środki trwałe ewidencjonuje się zgodnie z podziałem zależnie od ich wartości początkowej: - środki trwałe ewidencjonowane w całościowo – wartościowo umarza się w 100 % (jednorazowo) w miesiącu przyjęcia do używania, a umorzenie ujmowane jest na koncie 072 „Umorzenie pozostałych środków trwałych, wartości niematerialnych i prawnych oraz zbiorów bibliotecznych” w korespondencji z kontem 401 „Zużycie materiałów i energii”, - środki trwałe ewidencjonowane w ewidencji ilościowej spisuje się w koszty pod datą zakupu.
